

Ахмедъ. (за себѣ си) Като васъ лордови, касапи, лъжете свѣта! И Султанътъ лъгахте, лъгахте до гдѣто му издохте главата.

Биконсфилдъ. Тогава азъ да не губя време да отправя до кралътъ въ Атина едно писмо, въ което да го убедя: че сички-тъ имъ желанія щатъ бѣдѣтъ съслушани и изпълнени най-точно, само и само да повърне войскитѣ си назадъ. Послѣ . . . туй за туй.

Ахмедъ. (за себѣ си) Се така си ъж карашъ ти я. Българитѣ извели, Султана зароби, Гърцитѣ сподоби . . . Дипломатъ бу.

Солзбери. (Бурке и Елизѣтъ ставатъ да си ходятъ) Добъръ успѣхъ, сичко оставаме вамъ; Вие както намѣрите за сгодно, така постѣпете Г-нъ Лорде.

Биконсфилдъ. Бѣдете увѣрени, че щя употребя сичкиѣ възможни срѣдства, за да се прослави Английската дипломация, (ръкуватъ се и излиза, слѣдъ тѣхъ и Ахмедъ).

Биконсфилдъ. (самъ). Не е шега туй! Съ цѣла Европа да се располагаашъ, да мислишъ какъ да ги лъжишъ, толкова кланета въ България да причинишъ, че пакъ честь и влияние да имашъ?! . . . Подобенъ дипломатъ още не ся е раждалъ! . . . Гдѣто ся обърнешъ имѣто „Биконсфилдъ“ щешъ чуешъ, отъ единия до другия край на свѣта! Ама, Българския народъ мя мразялъ и проклинялъ! . . . се едно ми хваща. Съдбата имъ е въ моитѣ ръцѣ, утрѣ въ други день щя ги предамъ пакъ въ турски ръцѣ да имъ налагатъ кокалитѣ . . . Щѣли пакъ да ся оплакватъ прѣдъ Европа: че Турцитѣ ги биели, колѣли, безчестяли, малка ми е грижата . . . Ако бѣхте уважавали „Биконсфилда“ като пръвъ дипломатъ днесъ много по-добрѣ щѣхте да бѣдите! Подъ Султана щѣхте да рахатувате! Автономия, Конституция, свобода, сичко щѣхте да имате! . . . Но Българи на ли сж? . . . отишли и тѣ да ся бижатъ противъ турцитѣ, не щатъ Султана, искатъ князь, свобода! скоро ще познаете: кой е Биконсфилдъ . . . Да ви дамъ азъ вамъ една Биконсфилдова свобода, чи да мя спомѣнувате! . . . И да умрѣ и да мя зароватъ, ако ще на гробътъ ми и пепель да не остане, пакъ щя бѣдѣ противникъ на Българската свобода! . . .